

ret villig til at støtte Videnskaben, ogsaa vil gøre det her. Det ærede Medlem, der først talte, sagde ogsaa, at vel var det store Bekostninger, man her stod i Begreb med at vedtage, men disse Bekostninger vare dog ikke for noget at regne ved Siden af de Fordele, som kunde indvindes, naar man satte Sagen saaledes i Gang, at der virkelig var Mulighed for at opnaa sikre og paalidelige Resultater. Jeg skal derfor ogsaa anbefale dette Lovforslags Fremme, naturligvis under den samme Forudsætning, som de to foregaaende Talere, i Særdeleshed den sidste ærede Taler, med stor Styrke har hævdet. Dog kan jeg ikke undlade at gøre den Bemærkning, at det er store Midler, der kræves til Byggearbejder. Jeg ved meget godt, at disse Stalde maa opføres solidt og være afsondrede hver for sig, og at det altsammen maa gøres paa en saadan Maade, at man er vis paa, at den ene smitsomme Sygdom ikke kommer til at gribe ind i den anden, og med Hensyn til Staldenes Indretning har jeg derfor heller ikke nogen Indvending at gøre, saa meget mere, som jeg indrømmer, at der kræves større Midler til at opføre saadanne Stalde end til at opføre almindelige Staldbygninger. Derimod forekommer det mig, at der muligvis kunde spares noget paa Hovedbygningen. Den forekommer mig at ville blive dyr i Forhold til dens Opgave. Efter det udførlige Foredrag, vi nys have hørt af den sidste ærede Taler, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme.

Ahlefeldt-Laurvig: Efter de velvillige Udtalelser, vi have hørt fra alle Kanter om nærværende Lovforslag, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. For det første vil jeg bringe en oprigtig Tak til den ærede Landbrugsminister, fordi han har forelagt dette Forslag. Jeg ved, at der vil blive bragt ham en Tak fra mange Sider, navnlig fra alle Landmænd. Der har jo i lang Tid været lagt et stærkt Pres paa Landbrugsministeren for at faa denne Sag gennemført. Jeg er, som sagt, vis paa, at der vil være almindelig Glæde Landet rundt over, at den endelig er kommen frem. Jeg vil ogsaa udtale min Glæde over, at Lovforslaget er modtaget saa godt i hele Rigsdagen. Sagen har jo været fremme mange Gange i Landboforeningerne, der har været rettet Opfordringer desangaaende til Ministeren ved alle vore Delegeretmøder, og vi have, som

sagt, fra alle Sider ønsket, den Dag maatte komme, da der kunde blive oprettet et Serumlaboratorium i København. Et Laboratorium som det her foreslaede gaar jo egentlig ud paa to Ting, for det første at gøre praktisk Brug af de bakteriologiske Erfaringer, der ere indvundne dels her dels i Udlandet, og dernæst at undersøge, hvilke smitsomme Sygdomme der mest hæрге vore Besætninger, og finde Midlerne til deres Bekæmpelse. Det er Opgaven, og hvis den paa nogen mulig Maade kunde lykkes, er der ikke Tvivl om, at det vil blive til overordentlig Fordel for vort Land. De foregaaende Talere have jo udtalt sig i samme Retning. Ganske vist blev det jo gjort gældende baade af den ærede første Taler (la Cour) og en af de senere Talere (Johansen), at det er temmelig mange Penge, der her ønskes bevilgede. Det finder jeg ikke efter mit Kendskab til Sagen, og jeg tror heller ikke, den ærede Landbrugsminister vil finde det. Det er i alt Fald klart for os, der have haft med den Slags Ting at gøre, at der ikke kan være Tale om at spare ret meget. Om der kan spares 20—30,000 Kr., er det naturligvis umuligt at sige, men jeg er vis paa, at der kan ikke spares meget. Man kan aldeles ikke sammenligne Staldbygningerne ved denne Anstalt med de almindelige Stalde, som vi Landmænd bygge. Her, hvor der skal anstilles i den Grad minutøse Undersøgelser, maa Staldene selvfølgelig være ganske anderledes indrettede. Jeg vilde beklage, om man af økonomiske Grunde skulde stille Ændringsforslag til dette Lovforslag. Det er saa vigtigt og saa ønsket, at jeg ikke haaber, der i nogen Henseende skal gøres Ændringer deri, som kunne trække Sagens Gennemførelse ud. I enhver Henseende anbefaler jeg altsaa Lovforslaget til hurtig Fremme.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Da der ikke er rejst nogen Indvending mod det foreliggende Forslag, skal jeg indskrænke mig til at bringe Tinget en Tak for den Velvillie, hvormed Sagen er modtagen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.